

Дзіцячая мастацтва

Год выдання 38-ы
№ 21 [2290]
14 сакавіка 1969 г.
ПЯТНІЦА
Цана 4 кап.

ОРГАН МІНІСТЭРСТВА КУЛЬТУРЫ І ПРАВЛЕННЯ САЮЗА ПІСЬМЕНІКАЎ БССР

СЛУЖЫЦЬ НАРОДУ— ВЯЛІКАЕ ШЧАСЦЕ

Паслязайтра — дзень выбараў у мясцовыя Саветы дэпутатаў, працоўных, сельскіх Саветаў і дэпутаты абласных, гарадскіх, раённых, паясковых і сельскіх Саветаў — людзі, якія карыстаюцца вялікім аўтарытэтам і довер'ем працоўных, лепшыя сыны і дачкі народа. У такіх людзей, каго народ называе кандыдатамі ў дэпутаты мясцовых органаў Саветскай улады, за кожнае іх 16 сакавіка аддаць свае галасы, — пісьменнікі, асобы мастацтва, работнікі культуры, навукі і асветы. Слова — некаторым з іх.

Аляксей КУЛАКОЎСкі,

Пісьменнік, кандыдат у дэпутаты Ленінскага раённага Савета дэпутатаў працоўных Мінска:

— Я ўпершыню вылучаны кандыдатам у дэпутаты. Гэты давер таварышаў па нялёгкай пісьменніцкай працы мяне дужа ўсхваляваў. Разам з гэтым даверам мне аказаны і вялікі гонар — вылучэнне маёй кандыдатуры азначае, што мне даручаецца высокая і пачэснай справы прымаць неспрэчна ўдзел у дзейнасці органа народнай улады. Выбары, вядома, яшчэ наперадзе, але ўжо само гэта — быць кандыдатам у дэпутаты — для многага абавязвае.

Што хочацца сказаць напярэдадні выбараў? Быць дэпутатам Ленінскага раённага Савета дэпутатаў працоўных горада Мінска — гэта значыць прымаць самы актыўны ўдзел у грамадскім жыцці цэнтральнага раёна нашай сталіцы, раёна, у якім знаходзіцца мноства твораў саюза і арганізацый рэспублікі, тэатры, музыкі, культуры і навуковага ўстановаў раёна, у якіх жыццё ўставае больш дэмакратычна, больш культурна, літаратурна і мастацтва. Гэта ўскладна на перададні выбараў і шэраг адказных абавязкаў.

Кожны з нас, саветскі пісьменнік, у меру сваёй сілы і здольнасці прымае ўдзел у грамадскім жыцці не толькі сваёй творчай працай. Званне саветскага пісьменніка абавязвае нас актыўна ўдзельнічаць у сацыяльнай і культурнай барацьбе на перададні выбараў і ў нашым жыцці. Кожны з нас гэта разумее і імкнецца гэта сваім галоўным абавязкам.

Выконваць абавязкі народнага прадстаўніча ў органе саветскай улады — азначае большае адказнасць за пісьменніка, яму больш шырокае поле яго грамадскай дзейнасці. Трэба імкнуцца ўваходзіць у людскія справы і клопаты, трэба разумець людзей, умець іх слухаць і раіць з імі, трымаць быць заўсёды чужым і ўважлівым да людзей, знаходзіць правільныя рашэнні, выконваць свае дэлегацыйныя абавязкі без казачкі і фармалізму.

Тэк, клопаты шмат. Аднак гэтыя клопаты шмат бліжэй да чужых і да нашай пісьменніцкай працы. Яны дуюць магчымасць быць у тым жа жыцці, быць бліжэй да ўсяго, чым жыве народ, да кожнага жывога жывага матэрыяла для новых твораў.

Наш пачыны абавязак — з годнасцю спрычына Радзіме і саветскаму народу і сваёй творчасцю, і сваёй грамадскай работай, аддаваць свае сілы і натхненне вялікай справе камуністычнага будаўніцтва.

Галіна МАРКІНА,

Заслужаная артыстка БССР, кандыдат у дэпутаты Віцебскага абласнога Савета дэпутатаў працоўных:

— Я нават разгубілася, дазваляючы, што мяне вылучылі кандыдатам у дэпутаты абласнога Савета. Ці спраўляюся я, ці апраўдаю давер тых людзей, якія спадзяюцца на мяне. Калі нам, артыстам, прывоюваюць ганаровыя званні, мы ведаем — гэта за зброю. А тут яшчэ трэба будзе рабыць: табе ж даваць, ад кабэ чанаюць ужо кроў больш, чым ад артыста, ты ж — дзяржаўны дзеяч.

Хвалюся!

Мы, артысты, прывыклі сустракацца з людзьмі, гутарыць з імі пра жыццё, асабіста, калі

ТУТ Б'ЕЦЦА ПУЛЬС ЛІТАРАТУРЫ СВЕТУ

Прасторыя, утульныя залы, спакойнае асярэддзе, звыклае, што заступаецца гэты кроўкаў тысяч людзей, якія наведваюць бібліятэку Заходняй літаратуры ў Мінску. Гэта, бадай, самая сучасная і добраўпарадкаваная бібліятэка ў Саветскім Саюзе. У будынку плошчай 24 тысячы квадратных метраў размяшчаюцца чыталыня залы, лекторы і кінахвалішча, у якіх кожны год выдана больш за 120 тысяч галінаў, выданыя на 128 мовах. Бібліятэка вядзе пералічкі і падтрымлівае дзелавыя і дружалюбныя адносіны з 1300 замежнымі ўстановамі ў 75 краінах свету, супрацоўнічае з ЮНЕ-

САШЧЫРАІ сардэчнасцю і душэўнаю целыню апыяў Беларусі наш ямяляк, украінскі паэт Максім Рыльскі:

Мила сестро, чиста сестро, Вилорусія ясна, З Украіною у тебе ціль адна, душа адна, І з російським другом-братом, В праці радзіны заваят, — Спільных дум глибочина...

Глыбіня агульных дум!.. Як гэта проста, выдатна сказана пра дружбу народаў-братоў, якая расквітнела пад сонцам ленінскіх ідэяў!

Беларусь... Сіняявокая наша сястра. Шматвекавая гісторыя і агульная доля аднаюць народы абедзвюх рэспублік. Іх дружба мацнела ў сумесных класавых бітвах за сацыяльнае і нацыянальнае вызваленне, у творчай працы ў імя лабудовы камунізму. З кожным годам мацнеюць братэрскае сувязі Беларусі і Украіны. Працоўным нашай рэспублікі добра вядомы беларускі металапрацоўчы станкі, гіданцыя МААЗы і трактары «Беларусь». Мы ахвотна карыстаемся беларускім тэлевізарам і радыёпрыёмнікам, А Украінскі агуль і метал, турбіны і экскаватары, камбайны і пельмаходы добра вядомы ў Беларусі.

Не так даўно беларускі народ адсвяткаваў 50-годдзе БССР і Кампартыі рэспублікі. Гэта было сцяг і Украінскага народа, усіх народаў шматнацыянальнага Саветскага Саюза. У юбілейны дні працоўны Украіны шчыра жадалі братняму беларускаму народу новых поспехаў.

Ардаўнасны Жытоміршчына мажэ з Беларуссю. Ужо даўно парадніліся паміж сабою Оўруч і Мазыр, Олесук і Ельск, Славенка і Лельчыцы, Народзічы і Наробля, Братэрскае і Дружба знаходзіць сваё прыемае ўзааб'явенне ў сацыялістычным саборніцтве працоўнага сьцяга абедзвюх рэспублік, у пастаянным абмене вопытам. Не адна народная ўрачыстасць у нас не абыходзіцца без дарагіх гасцей з Беларусі.

Сардэчнай целыняй і радасцю віталі мы сваіх братоў, якія прыбылі да нас, на Жытоміршчыну на Дні беларускай культуры. Мы сустраклі іх гарачымі поцімкамі рук, шчырымі абдымкамі, кветкамі...

Дарагія беларускія госці пабывалі ў рабочых і калгасніцкай Жытоміра, Бярэзінава, Корасцеўскага, Карастышскага, Чуднаўскага, Баранавіцкага, Ноўград-Валынскага, Радомышленскага і Малеінаўскага раёнаў, пазнаёміліся з дасягненнямі корасцеўскіх чыгуначнікаў, з іх барымі і працоўнымі традыцыямі.

Анатоль ГАРБАЧОЎ,

галоўны архітэктар Брэста, кандыдат у дэпутаты Брэсцкага гарадскога Савета дэпутатаў працоўных:

— Горад мой светлы, чысты, прыгожы — гляджу на яго і радуюся, радуюся плёну рук нашых. Будучыця мой родны, Брэст. На ўсходняй яго ўсходняе выраза прамысловы вузел: завод вымральных прыбораў, дыянавы камбайны і аўтарамонтныя заводы, новы жылы мікрараён. Прыемна, што ў праектах многіх збудаванняў, распрацаваных архітэктарамі З. Лёўчанка, Р. Шыдам, А. Суваравіч, Я. Лявоніч, Р. Лёва, В. Анкіным і іншымі, ёсць і мая праця.

Вельмі хочацца, каб і новы жылы раён на 60 тысяч чалавек, які чацёр будучыця, аднавадаў усім патрабаванням сучаснага будаўніцтва, каб ён упрыгожыў наш горад з яго легендарнай крэпасцю. Я заплыню выбаршчыкаў, што ўсе свае волю і вопыт аддаю служэньню народу.

Аляксей ЗВАЛІНСкі,

кінамеханік налігаса «Баранавічы», кандыдат у дэпутаты Баранавіцкага сельскага Савета дэпутатаў працоўных Гродзенскага раёна:

— Больш за дзясяці гадоў я працую кінамеханікам. Гэтай рабоце я дадаю ўсяго сабе.

Калі адкажыцца вылучылі мяне кандыдатам у дэпутаты сельскага Савета, значыць, яны ў мяне вераць. Пастараясь сумленнай працай і ўдзелам у грамадскім жыцці апраўдаць іх давер.

СКО і Міжнароднай федэрацыі бібліятэчных асяшчынаў. Супрацоўнікі бібліятэкі сустракаюцца з калегамі на міжнародных, рэгіянальных або нацыянальных бібліятэчных канферэнцыях і конгрэсах, прысвечаных міжнароднаму кітаўніцтву.

Кітаўніцтва пастаянна павялічваецца. Штогод паступае больш за 43 тысячы новых кніг і пералічаных выданняў, 40 тысяч з іх — міжнароднымі выданнямі. Такую ж колькасць, але ўжо саветскіх аўтараў, работнікі бібліятэкі адраўляюць за рубжэж. Часта і падтрымлівае дзелавыя і дружалюбныя адносіны з 1300 замежнымі ўстановамі ў 75 краінах свету, супрацоўнічае з ЮНЕ-

Пімен Панччыка сярод рабочых жытомірскага заводу «Электравымральных». Фота Г. МІЛІНЕСКАГА.

БРАТЭРСТВА

На Жытоміршчыне прайшлі Дні беларускай культуры. Па запрашэнні Жытомірскага абкома партыі ў вобласці пабывалі партыйныя і саветскія работнікі Беларусі, былі партызаны і падполшчыкі, големскія чыгуначнікі, ансамбль песні і танца Гомельскага Палаца культуры чыгуначнікаў імя У. І. Леніна, паэт Пімен Панччыка.

Як прайшлі Дні беларускай культуры, расказвае гэты ліст з Украіны.

У святочна ўпрыгожаным Жытомірскім абласным музычна-драматычным тэатры імя 50-годдзя Вялікага Кастрычніка адбыліся вялікі вечар дружбы украінскага і беларускага народаў. На ім выступалі партыйныя і саветскія работнікі з Беларусі і Жытоміршчыны. Герой Саветскага Саюза Марыя Ослана, Герой Сацыялістычнай Працы старшыня налігаса імя Леніна Жлобінскага раёна Аляксандр Петухоў, Герой Сацыялістычнай Працы Аляксандр Віташкевіч, паэт Пімен Панччыка.

— У нашых творах, — сказаў Пімен Емяльянавіч, — вялікае месца адымае Украіна. Ды гэта і зраўнема, бо наша дружба ідзе сваімі каранямі ў глыбіню стагоддзяў. «Заповіт» Тараса Шаўчэнка — гэта і наш «Заповіт». Творы набабра перакладлі Кулапа і Колас, а цяпер — маладзёжныя пакаленне паэтаў. У кожны свой прыезд на Украіну я набіраюся незабыўных ура-

жанняў. Жадаю вам, мае сябры, багата шчасця і поспехаў у жыцці.

Нам вельмі спадабаўся канцэрт самадзейнага ансамбля чыгуначнікаў Гомеля. Прыемным сюрыпнам для жытматраў была украінская народная песня «Сусідка» і украінская танцавальная сюіта, выдатна выкананая ансамблем.

У песнях і танцах беларускіх гасцей было столькі напэўнасці, столькі задору і целыня, што вершы: хто хоць раз пабыў у беларускім краі, абавязкова туды вернецца. Такія чароўныя танцы, такія слаўныя людзі.

Артысты ансамбля сустраліся з самадзейнымі мастакамі і кіраўнікамі гурткаў мастацкай сямейнасці Корасцеўскага, Бярэзінскага, Жытоміра, падырылі ім ноты і запісы беларускіх песень і танцаў. Прайце крыху часу, і ў рэпертуары аматараў самадзейнага мастацтва Жытомір-

РАШУЧЫ ПРАТЭСТ

ГОЛАС БЕЛАРУСКІХ ПІСЬМЕНІКАЎ

мі рэвалюцыйнымі рэвалюцыянерамі.

Яні ў якім разе не стаўло знака рэвалюцыі паміж кучай авантурыстаў і шматпакутным кітайскім народам. Я веру, што ўрочэ-решт кітайскі народ выбярыцца з таго тупіка, у які загнаў яго Мао Цзэ-дун са сваімі падручнікамі.

Я выказваю самы рашучы пратэст супраць нахабных прэтэнзій кітайскіх вліядаржаўных шавіністаў і горача адрабу паплетку нашага ўрада ў гэтым пытанні.

Слова протэст Канстанцін Шырэ-Краскаў.

— Год з лішнім назад я быў на той граніцы, на той самай заставае, дзе зараз прайліся кроў саветскіх людзей, — гаворыць ён. — Я быў асабіста знаёмы з начальнікам заставы Іванам Стрельнікам, чалавекам выключнай храбрасці і мужнасці, гарачым патрыётам Радзімы. Лёг тама паранюваўся з Чанаявым. Стрельнік і загінуў як герой.

У час прабывання на далёкаўсходняй граніцы я многа чуў і пра ранейшыя правакацыі з кі-

тайскага боку. Лы ўжо некалькі гадоў іграюць на нервах нашых патрыятыкаў, правальваюць, каб з нашага боку паўсцыха хоць адзіт стрэл. Не датакаўчыся з гэтага, яны пусцілі ў ход зброю самі, зрабілі бандыцкі напад.

Усё міралюбівае чалавецтва асуджае правакацыі кітайскіх вліядаржаў. Гіносны бандыцкі напад на саветскі востравіч лічыцца раз паказальнай дзеяй на ўтоду імперыялістаў кітайскіх раскольніц і разакцыянераў. Мы, саветскія пісьменнікі, далучаем сваю голас пратэсту да голасу мільянаў.

На трыбунае пісьменнік Мікалай Аляксееў. Ён гаворыць:

— Мы, саветскія пісьменнікі, заўсёды былі першымі памочнікамі партыі ў выхаванні народаў. У нашай творчасці гучалі, гучаць і будуць заўсёды гучаць ідэі пралетарскага інтэрнацыяналізму і павагі да ўсіх народаў. Наша роля ў ідэалагічнай барацьбе зараз узрастае, як ніколі раней. На нашых творах моладзь Краіны Саветаў вучыцца патрыятызму, любові да сваёй Айчыны, ныванісці да яе вора-

100 ТАМОЎ

да 100-годдзя Ільіча

12 гадоў назад, у 1957 годзе, часопіс «Дружба народаў» пачаў выпускаць літаратурны дадаткі. У першы год выйшлі ў свет 6 тамоў: зборы твораў вядомага армянскага пісьменніка Шыранавэа і украінскага пісьменніка Марха Вайчюк. У наступным годзе было выпушчана ўжо 8 тамоў: творы эстонскага пісьменніка Эдуарда Вільда і Якуба Коласа.

З таго часу дадаткі выходзяць рэгулярна, кожны год.

У 1964 годзе рэдакцыя «Дружбы народаў» пачала выпуск фундаментальнай бібліятэкі «50 гадоў саветскага рамсана», прысвечанай 50-годдзю Кастрычніка і 100-годдзю з дня нараджэння У. І. Леніна. Выданне гэтай серыі разлічана на 7 гадоў. Падлічаны гэтай бібліятэцы да 1970 года атрымаюць 100 тамоў кніг.

У гэтую бібліятэку ўвойдуць лепшыя творы, якія адлюстроўваюць самыя значныя, важныя этапы, пройдзеныя саветскім народам і саветскай літаратурай за 50 гадоў.

Аб рэвалюцыі і грамадзянскай вайне, аб усталяванні Саветскай дзяржавы, аб першых гадах аднаўлення народнай гаспадаркі і аб калектывізацыі расказваюць: том твораў М. Горькага, «Хаджэне па пакутах» А. Талстога, «Цікі Дош» М. Шалахава, «Чанаяў» Д. Фурманова, кнігі армянскіх пісьменнікаў Е. Чарчэя («Краіна Навіры») і С. Зар'яна («Старшыня рэукома») і «Дзяўчына з бібліятэкі», раманы «Першыя ластаўкі» Узбекскага пісьменніка Х. Гуляма, «Дачка агню» тадыка Дж. Ікрамі, «Свет бурштына» азербайджанца А. Абулгасана, «Вярдаўныя галы» літоўца Ю. Балчыхы, «Гвалдзі Бігана» грузіна К. Кічылі, «Зямля і народ» эстонца Р. Сірге, «Сярод гор» кіргіза Т. Сыдыкбекава.

Падзеі Вялікай Айчыннай вайны знайшлі адлюстраванне ў кнігах: «Птушкі і гнёзды» Я. Брыля, «Вайна пад стрэхамі» і «Сыны ідуць у бой» А. Адамовіча, «Сцяг-гасеніцы» і «Чанаяў і зброя» А. Ганчара, «Праўда і крыўда» М. Стэльмаха, «Жыццё і мёрцвяні» К. Сілаванова, «Бурза» І. Эранбура, «Маладая гвардыя» А. Фадзеева, «Гэта было ў Ленінградзе» А. Чэкаўскага.

Акрамя гэтага, у бібліятэцы «50 гадоў саветскага рамсана» выйшлі ў свет творы рускага пісьменніка М. Аляксеева, кіргіза Ч. Айтматова, літоўца А. Вяляўскаса, малдаўскага І. Друцэ, джаргіна А. Абу-Бакара, тадыка Р. Джаліла і Ф. Мухаммадзіева, грузіна К. Лорды-панідзе і многіх іншых.

У 1970 годзе выйдучь заклочаныя тамы бібліятэкі. Гэта будучы, пераважна, кнігі, прысвечаныя там, рэвалюцыі і грамадзянскай вайне, кнігі пра Уладзіміра Ільіча Леніна.

Поруч з раманам К. Фэдзіна «Гарды і галы», які выйшоў у свет раней, на паліцы падлісчыцца стане яго трылогія «Першыя радасці», «Незвычайнае лета» і «Касцёр», над заканчэннем якой цяпер працуе пісьменнік. Да кітаўскага дадасца выдзі адзіт том твораў пісьменніка, Яйдзе ў свет роман якуцкага пісьменніка Н. Мардзінава «Вясенняя пара». Першыя крокі саветскай дыпламатыі і вельізарная роля Леніна ў гэтай галіне адлюстраваны ў рамане С. Дангулава «Дыпламаты». Леніну і справе яго жыцця прысвечаны том М. Шагіна, у які ўвойдуць раманы «Сям'я Ульянавічаў», «Першая Усерасійская» і «Чатыры ўрокі ў Леніна». Выйдучь таксама раманы А. Капчэлава «Вялікі пачынае» і «Успыненне польмя». Пачынаюцца і 1971 года рэдакцыя «Дружбы народаў» пачне выдываць лепшыя літэраты, у якую ўвоўдуць лепшыя творы сучаснай саветскай прозы і класікі. Бібліятэка разлічана на 10 гадоў — на 180 тамоў штогод.

М. ДЗІТКОЎСкі,

намеснік начальніка Жытомірскага абласнога ўпраўлення культуры.

АД КАМІСІІ

па ДЗЯРЖАЎНЫХ ПРАМІЯХ БССР

Камісія па Дзяржаўных праміях БССР прымае работы на атрыманне Дзяржаўных праміях БССР 1969 года.

На атрыманне Дзяржаўных праміях БССР могуць вылучацца выдатныя работы ў галіне літаратуры, журналістыкі, мастацтва, архітэктуры, аублікавання, публічнага паказання або выканання ў галіне архітэктуры — аб'екты, уладзены ў эксплуатацыю на працягу апошніх трох гадоў, але не пазней дні 31 снежня 1968 года.

Прадастаўленне работ, правадзіцца міністэрствам і ведамствамі і субліі, творчымі асяжамі і таварыствамі БССР, навукова-даследчымі і праектнымі інстытутамі, вышэйшымі навуковымі ўстановамі, Вобласнымі і рэспубліканскімі камітэтамі прафсаюзаў, рэдакцыямі часопісаў і газет, кінжымі выдывацтвамі БССР, мастацкімі саветамі тэатраў і музычных калектываў, рэспубліканскімі і абласнымі бібліятэкамі, сходамі працоўных.

Прыём работ на працягу да 1 ліпеня г.г. Прадастаўленне работы разам з дакументамі наіраўваюць па адрасу: Мінск, Дом урада, камісія па Дзяржаўных праміях БССР.

ведучу студэнцтва і спецыялітаў розных галій навук.

У 1969 годзе чытачы змогуць наведваць больш як 150 чытароў, лекцыі і выставак. Перад імі выступіць вядомая журналістка і мастацтвазнаўца З. Сімавіч. Для вывучэння замежнай мовы лекцыі прынятоў выкладчык з Францыі Клод де Бар, англіяне Хільда Перам і Энтоні Поге. Прыцягвацца дэманстрацыя фільмаў на замежных мовах з калекцыі Дзяржаўнага фонду. Пачынацца новы цыкл музычных лекцыяў «У свеце музыкі». Прыхільнікі класікі па-звычайна са старажытнай музы-

кай XVII стагоддзя.

Тэацыя МІХЕЕВА. (АДН).

ПЕСНЯ ПРА ЗУБРА

УРЫЎКІ З ПАЭМЫ

У НИЛА ГЛЕВІЧА

Бясперш, які пачынаецца рэдкамі:

Ты мажаш, я не ведаю вайны...

Што мне было тады гадоў...

Чаму ж яна мне забрала...

На ўсё маё наперад сэрца...

Я не выпадкова прыпомніў...

гэты радкі, перачытваючы...

новую паэму Рыгора Барадудзіна...

«Блакада», надрукаваную ў...

«Полымя» літаратурнага...

Есць яшчэ сродкі літаратуры...

людзі, якія гатовы адмовіць...

тэму са сваіх калег, каму ня...

даўна пераваліла за гры...

даць, у веданні вайны, у пра...

ве судзіць або славяць яе...

ўдзяльнаму а пазіцыі асабіста...

тага вопыту. А яна, убачыла...

дзіцяцім вачыма, запаме...

навек дзіцячым сэрцам, су...

суроўя і часта жаліліва, не...

адходзіць у нябыт, а зноў і...

зноў усплывае перад вачмі,...

правярае цябе сённяшняга,...

мірнага і ўжо дарослага. Той,...

хто прайшоў праз пекла вай...

ны сямі-дзясцігодным, веда...

е я і, нібы на мінным полі,...

дзе па сваіх ваенных успа...

мінах, хай і не такіх, як у...

франтывойці ці баявых парты...

зан, але ваенных...

Скажу адразу, што новы твор...

Рыгора Барадудзіна мне спада...

баўся. Я лічу яго значным, не...

толькі для самога аўтара, а і...

для ўсёй нашай сучаснай паэзіі.

Радуе тэма і дакладнасць пачу...

ця, і натуральнасць жыццёвай...

плыні, якую нас ведае паэт, і...

унутрана, а не знешняй ярка...

скасці быту, і тая вясёлая пра...

ста, якая адна і можа выкліка...

ць поўны давер чытача.

Не ведаю, як успрымаюць...

паэму тых, хто не перажыў сам...

горкіх баявых дзён, а для мя...

не яна — як споведзь, што не...

магла не выліцца з сэрца. І хай...

яна ў невялікай частцы «па...

эзімі» аднак, хай не кландзе...

ця яна ў даўно выструганым...

тэатрымакі жаравыя рамкі —

яна хвалюе мяне, як я не можа...

не хваліць маналог сведкі су...

суроўя падзеі перад часам і...

нашадкамі.

Асабліва удаліся Р. Барадудзі...

ну старонкі, прысвечаныя ўлас...

на бландазе («Блакада царп...

ня»). Тут я не толькі баю, ад...

чуваю блакаду, а і чую яе, по...

ўную нечаканасць і трагедыю,

задыханую і сумятлівую, кры...

ваваю і гераічную. Увесь час...

над усім, аб чым — на першы...

погляд, лавоў традыцыя і на...

ват выпадкова — піша аўтар, ві...

не чыцымлівае адчуванне бяды.

Вось стогнуць жалёсы, бры...

дучы баяныя. Усё немк разме...

рана і спакойна. І раптам:

Ась надламаны жалёсы,

Ась надломаны раненых жалёсы...

І зноў быццам бы спакой і...

сходзіць на зямлю, хоць аўтар...

піша пра выбух і стрэльы. «Ян...

некалі дома, мычалі каровы,

«накух туману арыў лугаві...

Разведчыку разварнула жывот,

Пісталяў да сэрца:

«Не троба, мама...

Не плач...

Як рыўкамі выбраліся з...

палі фашыскай блакады люд...

зі, так рыўкамі і то запаль...

ваючыся, то прыспяваючы...

крок, ведае мяне па ўспамінах...

паэма. Ведае ўласна і бланд...

тасна, не даючы абмінуць н...

воўны рысачкі ці дэталі тых да...

дзю ўжо дзён.

Удача, а можа і заслуга Ры...

гора Барадудзіна ў тым, што ён...

вельмі шчыра даверыўся жы...

ццю, сваёму асабіста вопыту,

зможы пры гэтым узяцца над...

адзінаццю падзеі і лёсу.

Ад гэтых так натуральных ўп...

ляў у канву паэмы і наўна, н...

прыдуманая замова староў, і...

да слёз чыцымліва пошукі за...

бітага бацькі, і будзёныя рас...

каз пра блого партызана, які...

памірае ў раённай бальніцы...

Гэта, па-мойму, адзнака са...

праўданага таленту — здольнасць...

набудаваць сваю рэч так, каб...

кожная «паглінула» ў ёй была...

смакленаватая з іншымі і ствар...

ала адно цэлае.

Пра паэтычнае ўмельства Р...

Барадудзіна пісалася ўжо...

мну і самымі рознымі аўтарамі.

Яно адзначае і ў «Блака...

дзе», толькі тут яго не выт...

рыла напакан, як часам у па...

эта, хайце ён таго ці не, зра...

лася, а жыцьё ў самай плоні т...

вора, неаддзяльна ад яго думкі...

і дыхання. Таму, можа, так яна...

здаюцца чужароднымі тут радкі...

пра «буйнакаліберныя слёзы»,...

прыведзеныя вышэй, і маладзіць,

што здаецца «членам таварыст...

ва Чырвонага Крыжа і Паўма...

ска, якая за няўплату член...

ска зноўсаў выгналі», і тэле...

фонная трыбка — «збрыён», і...

радкі пра тое, як астрацелага...

хлопчыца ў зайвавай шапцы...

«за сына не можа прыняць зай...

чы». Усё гэта і яра, і да...

шчына. Але, як кажуць, з іншай...

опера. У строгай, стрыманай і...

суроўя «Блакадзе» яны здаю...

цца выпадковымі...

У пачатку паэмы Рыгор Бар...

радудзіна піша:

Усплываюць ад каменя успамі...

ны і прадоўжылі паміць тры кругі...

Ен правяў нас па кругах...

свайб паміць, адкрыў нам свой...

розум і прыгоў. І яго успамі...

ны ўсканьлівы і нашы, маю...

дусу. І ў маёй паміць нара...

дзіла таксама кругі, якія бач...

ылі сэрца і напамінілі аб м...

Кругі паміць. Яны не зні...

каюць, як кругі на ваде. Яны...

застаюцца навек, як гадавы...

колы на сасне.

Барадудзіна «Блакада» не...

магла быць не напісанай. Доб...

ра, што напісана яна талена...

ва і хвалююча.

Генадзь БУРАЎІН.

Тыраж 1.500 экз. 116 стар. Цана...

38 кап.

М. Лапаўс. Замяненая літаратура...

ў беларускіх выданнях і пера...

клад. Выпуск І. На рускай мове...

Тыраж 1.000 экз. 92 стар. Цана 25...

кап.

А. Русанова. Ідэалагічная работа...

Камуністычнай партыі на сіле ў...

1919-1920 гг. На рускай мове. Ты...

раж 1.200 экз. 108 стар. Цана 29...

кап.

І. Царук. КПВ — арганізатар...

культурнага будаўніцтва ў Заход...

ных абласцях Беларусі. Выклад...

Г. Малышова. На рускай мове.

1969 г. Тыраж 1.500 экз. 200 стар.

Цана 57 кап.

Выдавецтва БДУ

Е. Бондарэва, Л. Шылава. На...

рыс на кірме (аб дакумента...

льным кіно). На рускай мове. 1969 г.

Цана 45 кап.

Р. Міслаў. Школа Святой Беларусі...

(аб развіцці народнай асвет...

ы ў Беларусі). 1968 г. Тыраж 5.000...

экз. 192 стар. Цана 77 кап.

А. Алісеў. Кулакоўскі. Твой шлях...

перад тэбю. Аповесці і апа...

вяданні. Школьная бібліятэка. Мастак...

А. Венклер. 1968 г. Тыраж 16.000...

экз. 188 стар. Цана 31 кап.

В. Сміль. Майстэрства быць ін...

тэлекамунікацый. На рускай мове.

1968 г. Тыраж 14.000 экз. 104 стар.

Цана 16 кап.

АБЛІЧЧА ІМПЕРЫЯЛІЗМУ

Тан называецца альбом-выстаўка аб...

значыства амерыканскага імперыялізму...

Гэты альбом вышлістаў творца студыя...

журналістаў БССР «Фота і вышлістаў»...

На сэрца яго старонках змяшчаюць больш...

70 фотаздымкаў і коміксы з іх — суроўя...

і праўдзінны дакумент, які раскрывае...

значыства амерыканскага імперыялізму...

дзіцяцім вачыма, запаме...

навек дзіцячым сэрцам, су...

суроўя і часта жаліліва, не...

адходзіць у нябыт, а зноў і...

зноў усплывае перад вачмі,...

правярае цябе сённяшняга,...

мірнага і ўжо дарослага. Той,...

хто прайшоў праз пекла вай...

ны сямі-дзясцігодным, веда...

е я і, нібы на мінным полі,...

дзе па сваіх ваенных успа...

мінах, хай і не такіх, як у...

франтывойці ці баявых парты...

зан, але ваенных...

Скажу адразу, што новы твор...

Рыгора Барадудзіна мне спада...

баўся. Я лічу яго значным, не...

толькі для самога аўтара, а і...

для ўсёй нашай сучаснай паэзіі.

Радуе тэма і дакладнасць пачу...

ця, і натуральнасць жыццёвай...

плыні, якую нас ведае паэт, і...

унутрана, а не знешняй ярка...

скасці быту, і тая вясёлая пра...

ста, якая адна і можа выкліка...

ць поўны давер чытача.

Не ведаю, як успрымаюць...

паэму тых, хто не перажыў сам...

горкіх баявых дзён, а для мя...

не яна — як споведзь, што не...

магла не выліцца з сэрца. І хай...

яна ў невялікай частцы «па...

эзімі» аднак, хай не кландзе...

ця яна ў даўно выструганым...

тэатрымакі жаравыя рамкі —

яна хвалюе мяне, як я не можа...

не хваліць маналог сведкі су...

суроўя падзеі перад часам і...

нашадкамі.

Асабліва удаліся Р. Барадудзі...

ну старонкі, прысвечаныя ўлас...

на бландазе («Блакада царп...

ня»). Тут я не толькі баю, ад...

чуваю блакаду, а і чую яе, по...

ўную нечаканасць і трагедыю,

задыханую і сумятлівую, кры...

ваваю і гераічную. Увесь час...

над усім, аб чым — на першы...

погляд, лавоў традыцыя і на...

ват выпадкова — піша аўтар, ві...

не чыцымлівае адчуванне бяды.

Вось стогнуць жалёсы, бры...

дучы баяныя. Усё немк разме...

рана і спакойна. І раптам:

Ась надламаны жалёсы,

Ась надломаны раненых жалёсы...

І зноў быццам бы спакой і...

сходзіць на зямлю, хоць аўтар...

піша пра выбух і стрэльы. «Ян...

на бібліятэка. Мастак І. Давідовіч.

1968

